

‘ఇది ముక్కు-పుడక కాదు. నాసోమరితనాన్ని పోగొట్టే అంకుశం.’

ముక్కు పుడక

~*~*~*~

[చిన్నకథ]

~*~*~*~

‘అన్నా! మీ ఆయనతో చెప్పబోకు, నేను నీకు ముక్కు-పుడక చేయించి యిస్తా. నెల్లొళ్ళుమాత్రం నాకు గడువియ్యి.’

రచయిత :

ద్రోణంరాజు నరసింహారావు

‘ఎన్నిసార్లో చెప్పాను—పరాయివాళ్ళ నగలు పెట్టుకో వద్దని, కాని నువ్వెందుకూ వింటావు!’

రామశాస్త్రీ పండితుడు, పాండిత్యంవల్లనే జీవనం గడుపుతూ వుండేవాడు. నరళమైన స్వభావం కలవాడు. కలవాడుమాత్రంకాదు; కాని అట్టే కష్టపడేవాడూ కాదు. కాలాన్నంతా భోజనంతోను, ఖాతాఖానీతోను గడిపేవాడు.

అతనిభార్య— చంచల. పేరుకు తగ్గట్టే గుణం కూడా. చాలా తెలివైనది. ఎంత కోపావైష్ణవా సరే, ఒక్క చిరునవ్వుమాత్రాన కరిగించి వేసేది. మంచిమంచి బట్టలు

కట్టుకోవాలనీ, నగలు పెట్టుకోవాలనీ ఉవ్విళ్ళూరుతూ ఉండేది. కాని శాస్త్రీ సోమరితనంవల్ల జీవనం గడవటమే కటాకటి అయిపోతూ వుంటే ఇంక నగలమాటా!!

ఒకనాడాయితనన్నేహితురాలి ముక్కు-పుడక అడిగి తెచ్చింది. అటువంటిదే ఒకటి తనకుకూడా చేయించి పెట్టమని శాస్త్రీకి చూపించడాని కొచ్చింది. శాస్త్రీ చూచి ‘ఎన్నిసార్లో చెప్పాను— పరాయివాళ్ళ నగలు పెట్టుకో వద్దని, కాని నువ్వెందుకూ వింటావు!’ అన్నాడు.

చంచల ‘నాకుకూడా ఇలాంటి ముక్కు-పుడక చేయిస్తే వింటాను’

అని చిరునవ్వులికిస్తూ జవాబిచ్చింది.

‘ఈమె చాలా పెంకిది, అల్లాటప్పగా ఒదిలేది కాదురా’ అనుకున్నాడు శాస్త్రీ. తన తర్కశాస్త్రాన్ని సాయం తీసుకున్నాడు. ‘రామ రామ, నీ వెంత అమాయకురాలవు! ముక్కు-పుడకై తే చేయిస్తాను... కాని...’ అన్నాడు.

‘కానీ- గీని ఏమిటి?’

‘అంతా కలికాలం!’

‘అందరికీని- బీదవాళ్ళకీ, గొప్పవాళ్ళకీ కూడా.’

‘ఓసి పిచ్చిదానా! గొప్పవాళ్ళ దగ్గర పెద్దపెద్ద ఇనపపెట్టె లున్నప్పటికీ, వాళ్ళ డబ్బుకే దొంగతనాలు వచ్చేటప్పుడు మనలాంటి బీదవాళ్ళ లెళ్ళేమిటి?’

‘దానిని ముక్కుకు పెట్టుకునే ఉంటాగా.’

‘అ దింకా చెడ్డపని. నువ్వొక్కత్తివీ ఉండగా ఎవడైనా చూసి చప్పున చాకుతీసి నీముక్కు...’

‘చాల్ చాలు. నేను వట్టిమూటలు వినదలచుకో లేదు. ప్రపంచంలో అందరి వద్దా బందిపోట్ల పడుతున్నాయీ! అంతా నగలే కుండానే ఉంటున్నారూ! ఈ పోలీసువాళ్ళందరూ ఏమీ పనిలేకుండా ఊరికే ఈగల్ని చంపుకుంటూ, చేతులు నలుపుకుంటూ కునికిపాట్లు పడుతున్నారా ఏమిటి?’

‘నీ కేం, నోటి కొచ్చిన దల్లా అంటూ వుంటావు. ముక్కుపుడక చేయించడంలో కష్టా లెన్నన్నా యో అనేమాట కాస్తైనా ఆలోచింపవు కదా! నీమాటే నీకు. ఇదిగో విను. మొడట బంగారం తీసుకోనేటప్పుడు మోసం ఉంటుంది. తరువాత కంసాలి కాస్తో కూస్తో కాజేసి రాగి కలిపేస్తాడు. పోనీ, ఎల్లాగో అల్లా ముక్కుపుడక చేయించుకుంటామే అనుకో. అది పెట్టుకున్నప్పుడు ఏదొంగాడయినా కన్నేశాడా అంటే సరి, ఇంకేమున్నది, ముక్కుపుడకకి తిలోదకా లియ్యాలి సరేకదా-దానితోపాటు అప్పుడప్పుడు ప్రాణాలే ఎగురుతాయి. తెలిసింది?’

పాపం ఆమె తర్కశాస్త్రం - చదవడ మేమిటి, చూచిన పాపాన్నానా పోలేదంటే ఆశ్చర్యం లేదు. అందుచేత మాట్లాడకుండా ముక్కు, మూతీ ముడుచుకొని లోనికి వెళ్ళిపోయింది.

౨

భాద్రపదం జరుగుతో వున్నది. ఆవేళ పండుగ. స్త్రీ లందరూ బాగా సింగారించుకుని, శంకరునిపూజ చేద్దామని వెడుతున్నారు. చంచల మనస్థిమితం లేకుండా యింటికప్పువైపు రెప్ప వాల్చుకుండా చూస్తూ ఉన్నది. తనకోరిక నెగ్గించుకోడానికి ఒక యుక్తి తోచినదో అన్నట్లు ఆమె మలినముఖంమీదకు హఠాత్తుగా ఒక చిన్ననవ్వు రేఖ

పరుగెత్తుకొని వచ్చింది. వెంటనే ఆమె లేచి నిలబడింది. మంచీచీరె ఒకటి కట్టుకుని ఆన్నేహితురాలినే ముక్కుపుడక అడిగి తెచ్చి పెట్టుకుంది.

శాస్త్రీ తన ఆశ్రమాలనుంచి ఇంటికి వచ్చాడు. పెళ్లాంముక్కునున్న ముక్కుపుడక చూశాడు! తక్షణం అతనిబుర్రలో ఒక పెద్దతుపాను చెలరేగింది. తలకాయ పట్టుకొని తలగడకు జేర్ల బడ్డెడు! చాలా అలసి వచ్చాడని చంచల చూచి తొందరగా ఒక గ్లాసెడు చల్లని మంచినీరు తెచ్చి యిచ్చింది. ‘ఈవేళ. చాలా అలసి పోయారే!’ అన్నది.

‘అలసిపో లేదు, మండి పోయాను. నేను వద్దంటే నీవు యితరుల వస్తువు పెట్టుకొని కులుకుతూ ఉంటావు.’

‘ఈవేళ పండగరోజు. నేను అమంగళంగా ఉండనా? ముక్కుకు కాడైనా లేదు! మెడలో పుస్తై తప్ప మరేమీ లేదే!! చెవులకు దుద్దు లయినా లేవు!!!’

శాస్త్రీ ఊరుకున్నాడు. ‘చూడండి, మన పొరుగింటి వెంకట్రావు పెళ్లానికి యెన్నినగలున్నాయో?’ అని ఆమె మళ్ళీ అన్నది.

‘అయితే మీ అమ్మతోనూ, నాన్నతోనూ చెప్పి వాళ్ల కోడలవే కావలసింది.’ అని శాస్త్రీ అరచాడు.

‘కోప్పడతా రెండుకు?’ అని చంచల కొంచెం కోపముతోనే జవా బిచ్చింది.

‘కోపం కాదు, మీ అమ్మనాన్న నాలాంటి దరిద్రునికి నిన్ను పెళ్ళిచేసి చాలా తప్పు చేసేశారు.’

‘కాస్తయినా సిగ్గు, భీడియాలు లేకుండా యెదురు నన్నే అంటున్నారా? మీరు గనుక కొంచెం యెక్కువ కష్టపడితే ఒకటి కాదు, యాభై ముక్కుపుడకలు యీ లాంటివి చేయించగలరు.’

‘నా చేతనయినది చేస్తున్నాను. శరీరాన్ని కష్టపెట్టి పని చెయ్యలేను. నామాట విను. ముక్కుపుడక తిరిగి యిచ్చి వెయ్యి. పోగొడితే

‘పోగొడితే మీరే ఇచ్చుకోవాలి.’ అని చెబుతూ పూజ చెయ్యడానికి చంచల వెళ్ళిపోయింది.

3

మర్నాడు శాస్త్రీయింట్లో చాలా గండరగోళంగా ఉన్నది. శాస్త్రీ, చంచల ఇద్దరూ యిటూఅటూ వెతుకుతున్నారు. గోడ మూలలు, ప్రక్కలు, ఇసుక, వడ్లకుండ, దేవుడిపీట అన్ని గాలించేశారు; కాని యెక్కడా దొరకలేదు. శాస్త్రీ వెతుకుతూ వెతుకుతూ నోటి కొచ్చిన దల్లా అంటూ ఉండేవాడు. ‘ఎవ డొచ్చాడు? ఎక్కడ పెట్టావు? ఇప్పుడు మాటరాదు? దానిని పార వేసేస్తావని నేను మొదటే అనుకున్నాను. అనుకున్నట్లే ఆ

యింది. బ్రాహ్మల నోట్లో సరస్వతి
ఉంటుంది. అందుచేతే భూతభవి
వ్యతంతా చెప్పేస్తారు వాళ్లు. ఎవ
రికోయివ్వలేదు కదా? మళ్ళీ వా
ళ్ళది వాళ్లకే ఇచ్చివేయలేదు
గదా? కాస్త జ్ఞాపకం చేసుకో!

చంచల మొదలకుండా ఊరుకుం
ది విననిదానిమల్లే, వెతుకుతూనే
ఉంది. ఇంతలో స్నేహితురాలు
కాంతం వచ్చేసి 'ఏం, దొరికింది?'
అని అడిగింది.

'లేదు' అని చంచల మెల్లగా,
జాలిగా సమాధాన మిచ్చింది.

'బహుశా నీకు తిరిగి ఇచ్చివేసే
ఉంటుంది. నువ్వు మరచిపోయి
ఉంటావు. మీయిల్లుకూడా కొం
చెం చూడు.' అన్నాడు శాస్త్రి.

కాంతం కొంచెము గట్టిగా
'బాగున్న దండోయి! మంచికి
పోతే చెడ్డే ఎదురువస్తుం దంటా
రిదే కాబోలు. మీ రిచ్చే వాళ్లు
న్నూ నేను లేదనేదా స్నీనా? దా
చుకున్నా ననుకున్నారా?' అని నా
ణెంగా నాలుగూ వెట్టింది.

వాగ్బాణాల చురుకుపోటు బా
గా తగిలింది. శాస్త్రి గాబరా
పడ్డాడు. నేమ్మదిగా 'కాదమ్మా,
తల్లీ! మాటవరుస కంటున్నా. అ
ల్లా అవడంకూడా కద్దు' అని సస
గడం మొదలుపెట్టాడు.

'అవు నవును, నాకూ తెలుసు.
నేనుకూడా యింట్లో చూశా-
కాని ముక్కుపుడక యెక్కడా దొ
రకలేదు, అస లిస్తేగా దొరికేం

దుకు! నాకు నాముక్కుపుడక కా
వాలి. లేకపోతే మా ఆయన ఊరు
కోరు.'

'అమ్మా! మీ ఆయనతో చెప్ప
బోకు. నేను నీకు ముక్కుపుడక
చేయించి యిస్తా. నెల్లాళ్లుమాత్రం
నాకు గడువియ్యి.' అంటూ శా
స్త్రి బ్రతిమాలాడు.

౪

ఈ మధ్య శాస్త్రి చీకటితోనే
లేచి శుభ్రంగా స్నానం వగైరా
లు చేసి తన ఆశ్రమాలకు వెళ్లడం
మొదలుపెట్టాడు. ఇంతకు మునుపు
ఆవూళ్ళోనే తిరిగి తిరిగి ఎల్లాగో
అల్లా తన కుటుంబాన్ని పోషించు
కోనేవాడు. కాని ఇప్పుడు రెండు
మూడు మైళ్ల దూరంలో ఉండే
గ్రామాలకు కూడా పోయి చాలా
ఆశ్రమాలు సంపాదించుకున్నాడు.
అందుమూలంగా తనకు పూజ చే

సుకోడానికూడా అవకాశం చి
క్కడం లేదు. కష్టం చేయడం
వల్ల అతని బొజ్జ కాస్తా కరిగిపో
యింది. ముఖానికి కాంతి వచ్చింది.
శల గడిచింది. శాస్త్రి దగ్గర తన
కుటుంబపోషణకు పోగా కొంచెం
డబ్బు పోగయింది. రోజురోజూ
పెరిగే చంద్రుడులా చంచలకు
సంతోషం మనస్సులోనే పెరిగి
పోతూ ఉంది.

'ఎన్ని రూపాయి లయాయి?'
అని శాస్త్రి గంభీరంగా అడిగాడు.
ఒక ముంతలోనుంచి రూపాయలు,
కానులు మొదలయినవాటిని బో
ర్లించి 'ఒకటి, రెండు, మూడు!' అని
చంచల లెక్కపెట్ట సాగింది.

శాస్త్రి శాంతంగా ఒక్క శ్వా
స తీసుకున్నాడు తన అలస టంతా
పోయిందో అన్నట్లు. 'సరే, నీస్తే
హితురాల్ని పిలిచి ఆ మెకు రూపా

గళ్యచీర-100 పుటలు - అణాలు 8

తెనుగుకుటుంబాలలో నిహితమైవున్న మాధుర్యాన్ని
ప్రస్ఫుటంచేసే ఆరుచిన్నకథల సంపుటి.

కథల శీర్షికలు :

1. గళ్యచీర, 2. అమ్మమ్మ, 3. కాఫీ, 4. బాల్యక్షేపం,
5. అత్తాకోడళ్ళు, 6. పెళ్ళిచెడగొట్టిన అవధాని.

రచయిత :

పురాణం కుమార రాఘవశాస్త్రి, బి.ఎ.

ఆంధ్రభూమి బుక్ డిపో - వేపేరి, మదరాసు.

యిలు కావాలో, ముక్కుపుడకే కావాలో? కనుకోక మన్నాడు.

గ

చంచల తనన్నే హితరాలయిన కాంతంతో ఇంట్లోకి వచ్చింది. వాళ్ళ నవ్వు అవుకొన్నా ఆగడం లేదు. చంచల పకపకానవ్వేసింది.

చంచల అజాగ్రత్తవల్ల అనవసరమైన ఖర్చు శాస్త్రీ నెత్తిమీదకు వచ్చి పడిందికాటి, అదీకాకుండా పక్కన నవ్వుడం నిప్పుమీదనేయి వేసినట్లయింది. శాస్త్రీ భగ్గు మన్నాడు. కళ్లు యెర్రజేసి, నోరు తెరచేసరికి అతని ఆశ్చర్యానికి మేరలేదు. ఎందుకంటే పోయిన ముక్కుపుడక చంచలముక్కునే ఉంది. చంచల న వ్యాపుకొని 'స్వామీ! ఊమించండి, ముక్కుపుడక నావద్దనే ఉంది. నేనే దానిని దాచివేసి, పోయిందని వంకపెట్టాను.' అంది.

శాస్త్రీయొక్క విషాదంతో కూడుకున్న అమొగంమీద తన కష్టార్జితం మిగిలింది కదా అనే సంతోషం కనుపడింది.

'నీవు తెలివైనదానవు. కాని నీకపటము...?' అన్నాడు.

చంచల ఆమాట అడ్డగించివినయంతో అతిమధురంగా చెప్పింది: 'స్వామీ! ఈ కపటవ్యవహారంవల్ల మన కెంతలాభం వచ్చిందో కొద్దిగా ఆలోచించి చూడండి. సౌఖ్యంగా మన జీవనం గడవాలంటే ఆ పరిశ్రమ మనకు చాలదు. ఈయు

వావస్థలో తేలికగా ఉన్న యీపరిశ్రమ ముగిలినపం దాపరించినదంటే చాలా దుఃఖ పెడుతుంది. ఇప్పటి యీకఠినపరిశ్రమ ఆఖరు కాలంలో జీవనానికి పడకకుర్చీలా హాయిగా ఉంటుంది. స్వామీ! నా కిప్పుడు ముక్కుపుడక అక్కరలేదు. జీవితాన్ని సౌఖ్యవంతంగా చేయడానికి మీరు మీసుఖాన్నే వదలివేసి నవుడు నే నీమాత్రం చిన్నత్యాగానైనా చేయలేనా? తప్పకుండా చేస్తా.'

'కాదు కాదు, ఇప్పుడు నీకు తప్పక ముక్కుపుడక చేయిస్తా.' నంటూ ఉండగా శాస్త్రీకంతం సంతోషంతో నిండిపోయింది. కళ్ళల్లోనుంచి నీళ్ళుచుక్కలు జలజల రాలాయి.

'సరే, అల్లాగేతే ఈరూపాయిలలో పదిరూపాయిలు పెట్టి మీద బట్టలుకొనుక్కొండి. నా కొక ముక్కుపుడక చేయించిపెట్టండి. చాలు, దానితోనే సంతోషిస్తాను. మిగతా డబ్బు నేను దాస్తా' గుంత చంచల.

నీవు లక్ష్మీవి, గృహాలక్ష్మీనూ లక్ష్మీపేరూ చంచలే. నీపేరూ చలే.' అంటూ శాస్త్రీ ఆమెను కౌగిలించుకున్నాడు.

చంచల ముక్కుపుడక చేయించుకున్నది. శాస్త్రీ దానిని చూచినప్పు డల్లా అతనిని పరిశ్రమకోసం ప్రేరేపించినట్లుండేది. 'ముక్కుపుడక కాదిది, నాసోమరితనాన్ని పోగొట్టే అంకుశం రా!' అనుకుంటూ ఉండేవాడు.

వైద్యయోగరత్నావళి

450 పుటలు — మూడు రూపాయిలు.

మద్రాసు సెంట్రల్ బోర్డు ఆఫ్ ఇండియన్ మెడిసిన్ మెంబరు బ్రహ్మశ్రీ పండిత ములుగు రామలింగయ్యగారిచే సంపాదితము. ఇందు గవర్నమెంటువారు 1936-వ సంవత్సరమున నూతనముగ ప్రకటించిన ఆధరైజాడు లిస్టు (List of Raw drugs & Medicinal preparations of Indian Medicine for use in the institutions of Indian Medicine issued under G. O. No. 2411, P.H., dated 4th October 1929) 8-వ కూర్పు ప్రకారము ఆయుర్వేదౌషధముల ప్రకరణము లన్నియు శేర్పబడి వివరింపబడినవి. అనుబంధములో మరికొన్ని ఆయుర్వేదయోగములును, కొన్ని ముఖ్యముగు యునానిసిద్ధయోగములును శేర్పబడినవి. మరియు నిండు వ్యాధుల కేయోయౌషధము లుపయోగింపవలసినదియు వివరింపబడినది.

ఆంధ్రభూమి బుక్ డిపో-వేవేరి, మద్రాసు.